ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 9. marca 2006 *

Vo veci C-493/04,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Gerechtshof te 's-Hertogenbosch (Holandsko) z 9. júna 2004 a doručený Súdnemu dvoru 1. decembra 2004, ktorý súvisí s konaním:

L. H. Piatkowski

proti

Inspecteur van de Belastingdienst grote ondernemingen Eindhoven,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia J. Malenovský (spravodajca) a J.-P. Puissochet,

generálny advokát: F. G. Jacobs,
tajomník: R. Grass,

* Jazyk konania: holandčina.

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— holandská vláda, v zastúpení: H. Sevenster a C. Wissels, splnomocnené zástupkyne,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: D. Martin a P. van Nuffel, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 17. novembra 2005,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 48 a 52 Zmluvy ES (zmenené, teraz články 39 ES a 43 ES), ako aj článku 14c písm. b) nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v zmenenom a aktualizovanom znení nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996 (Ú. v. ES L 28, 1997, s. 1; Mim. vyd. 05/003, s. 3), zmeneným a doplneným nariadením Rady (ES) č. 1606/98

z 29. júna 1998 (Ú. v. ES L 209, s. 1; Mim. vyd. 05/003, s. 308, ďalej len „nariadenie č. 1408/71").

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pánom Piatkowskim a Inspecteur van de Belastingdienst grote ondernemingen Eindhoven (vedúci odboru „veľké podniky" v Eindhovene ústrednej správy daní, ďalej len „vedúci odboru") v súvislosti s určením základu pre výpočet poistného, ktoré mal pán Piatkowski platiť do systému sociálneho zabezpečenia v Holandsku.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

3 Článok 13 ods. 1 nariadenia č. 1408/71 stanovuje:

„Pokiaľ v článkoch 14c a 14f nie je ustanovené inak, osoby, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, podliehajú právnym predpisom len jedného členského štátu. ..."

4 Článok 14c tohto nariadenia stanovuje osobitné pravidlá pre osoby, ktoré sú zamestnané súčasne na území jedného členského štátu a samostatne zárobkovo činné na území druhého členského štátu.

5 Podľa tohto článku 14c písm. b) osoba, ktorá je súčasne zamestnaná na území jedného členského štátu a samostatne zárobkovo činná na území druhého členského štátu, podlieha v prípadoch uvedených v prílohe VII tohto nariadenia právnym predpisom členského štátu, na území ktorého vykonáva závislú činnosť, a právnym predpisom členského štátu, na území ktorého vykonáva samostatnú zárobkovú činnosť.

6 Medzi prípadmi uvedenými v prílohe VII nariadenia č. 1408/71, keď sa na osobu vzťahujú súčasne právne predpisy dvoch členských štátov, sa v bode 1 tejto prílohy uvádza prípad, keď je osoba samostatne zárobkovo činná v Belgicku a zamestnaná v ktoromkoľvek inom členskom štáte.

Vnútroštátna právna úprava

7 Podľa článku 6 ods. 1 písm. b) holandského zákona o všeobecnom systéme dôchodkov (Algemene Ouderdomswet) je v systéme upravenom zákonom poistená každá osoba, ktorá nemá bydlisko na území Holandska a pritom platí daň z príjmov za závislú činnosť vykonanú v Holandsku. To isté platí podľa ostatných zákonov o sociálnom zabezpečení, t. j. podľa zákona o všeobecnom systéme rodinných príspevkov (Algemene Kinderbijslagwet), zákona o všeobecnom systéme dôchodkov pre pozostalých (Algemene Nabestaandenwet) a zákona o všeobecnom systéme osobitnej zdravotnej starostlivosti (Algemene wet bijzondere ziektekosten).

8 Výber poistného na sociálne zabezpečenie v Holandsku upravuje zákon o financovaní sociálneho zabezpečenia (Wet financiering volksverzekeringen, ďalej len „WFV").

9 Podľa článku 6 WFV:

„Poistenec je povinný platiť poistné na sociálne poistenie."

10 Podľa článku 7 tohto zákona:

„Základ pre výpočet poistného na sociálne poistenie predstavuje príjem poistenca spolu so mzdovými zvýhodneniami."

11 Podľa článku 8 WFV sa za „príjem spolu so mzdovými zvýhodneniami" považuje zdaniteľný príjem alebo vnútroštátny zdaniteľný príjem v zmysle holandského zákona o dani z príjmov (Wet op de inkomstenbelasting, ďalej len „WIB").

12 Podľa článku 49 ods. 1 písm. c) 4° WIB tvoria príjmy plynúce z pohľadávok spoločnosti so sídlom v Holandsku súčasť vnútroštátneho zdaniteľného príjmu, ak príjemca týchto príjmov má významný podiel v tejto spoločnosti v zmysle článku 20 písm. a) tohto zákona a ak tento podiel netvorí aktíva inej spoločnosti.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

13 Pán Piatkowski, holandský štátny príslušník, má od roku 1996 bydlisko v Belgicku, kde vykonáva profesijnú činnosť správcu spoločností. Túto činnosť belgické právne predpisy o sociálnom zabezpečení považujú za samostatne zárobkovú činnosť.

14 Dotknutá osoba tiež vykonáva činnosť riaditeľa spoločnosti s ručením obmedzeným Vanderheide Beheer BV (ďalej len „Vanderheide") so sídlom v Holandsku, ktorá je 100 % dcérskou spoločnosťou belgickej spoločnosti, v ktorej vlastní 50 % podiel pán Piatkowski a 50 % podiel jeho manželka. Táto činnosť, za ktorú dostala dotknutá osoba roku 1998 mzdu podliehajúcu dani z príjmov v Holandsku, sa považuje podľa holandských právnych predpisov o sociálnom zabezpečení za závislú činnosť.

15 Pán Piatkowski je majiteľom pohľadávky voči spoločnosti DuvedeC BV so sídlom v Holandsku, pričom Vanderheide vlastní 41 % podiel v tejto spoločnosti. Roku 1998 dostal pán Piatkowski úrokové výnosy z tejto pohľadávky (ďalej len „sporné úrokové výnosy"), ktorých výška sa zohľadnila pri určovaní jeho príjmu spolu s mzdovými zvýhodneniami za uvedený rok.

16 Pán Piatkowski namietal toto zohľadnenie podaním sťažnosti vedúcemu odboru. Príslušná výška poistného však bola potvrdená rozhodnutím zo 17. marca 2000. Pán Piatkowski potom podal žalobu na Gerechtshof te 's-Hertogenbosch. Pred týmto súdnym orgánom najmä tvrdil, že podľa nariadenia č. 1408/71 prináleží príslušným orgánom Belgického kráľovstva, t. j. štátu, v ktorom má bydlisko, vyberať poistné zo sporných úrokových výnosov.

17 Gerechtshof te 's-Hertogenbosch usúdil, že existuje rozumná pochybnosť o tom, či platenie poistného do holandského systému sociálneho zabezpečenia zo sporných úrokových výnosov je zlučiteľné s právom Spoločenstva, preto sa rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Odporuje právu Spoločenstva, najmä právu na voľný pohyb, ako aj článku 14c písm. b) nariadenia č. 1408/71..., že Holandsko vyberá poistné na sociálne zabezpečenie z úrokových výnosov, ktoré zaplatila spoločnosť so sídlom

v Holandsku osobe s bydliskom v Belgicku, na ktorú sa podľa článku 14c písm. b) v spojení s prílohou VII bodom 1 nariadenia č. 1408/71 vzťahujú tak holandské, ako aj belgické predpisy o sociálnom zabezpečení?"

O prejudiciálnej otázke

18 Zo znenia položenej otázky v spojení s odôvodnením rozhodnutia o jej položení vyplýva, že Gerechtshof te 's-Hertogenbosch sa v podstate pýta, či sa majú článok 48 Zmluvy o voľnom pohybe pracovníkov a článok 52 Zmluvy o slobode usadiť sa, ako aj článok 14c písm. b) nariadenia č. 1408/71 vykladať v tom zmysle, že im odporujú holandské právne predpisy zahŕňajúce do základu pre výpočet poistného na sociálne zabezpečenie úrokové výnosy, akými sú výnosy zaplatené vo veci samej spoločnosťou so sídlom v Holandsku holandskému štátnemu príslušníkovi s bydliskom v Belgicku, na ktorého sa podľa uvedeného nariadenia vzhľadom na povahu jeho profesijných činností vzťahujú právne predpisy o sociálnom zabezpečení obidvoch týchto členských štátov, pričom neexistuje jasné kritérium spájajúce tieto úrokové výnosy s členským štátom, v ktorom má sídlo uvedená spoločnosť.

19 V úvode treba pripomenúť, že cieľom nariadenia č. 1408/71, ako ho uvádzajú jeho druhé a tretie odôvodnenie, je zabezpečiť voľný pohyb zamestnancov, ako aj samostatne zárobkovo činných osôb v Európskom spoločenstve, a pritom rešpektovať osobitosti jednotlivých vnútroštátnych predpisov. Ako vyplýva z jeho piateho, šiesteho a desiateho odôvodnenia, nariadenie na tieto účely vychádza vo vzťahu k rôznym vnútroštátnym právnym predpisom zo zásady rovnakého zaobchádzania s pracovníkmi a jeho cieľom je čo najlepšie zaručiť rovnaké zaobchádzanie so všetkými pracovníkmi pracujúcimi na území niektorého členského štátu, ako aj neznevýhodňovať pracovníkov, ktorí využívajú svoje právo na voľný pohyb (pozri rozsudky z 8. marca 2001, Komisia/Nemecko, C-68/99, Zb. s. I-1865, body 22 a 23, ako aj z 26. mája 2005, Allard, C-249/04, Zb. s. I-4535, bod 31).

20 Mechanizmus zriadený nariadením č. 1408/71 je iba mechanizmom koordinácie, ktorá sa najmä podľa hlavy II tohto nariadenia týka určenia uplatniteľných právnych predpisov na zamestnancov alebo na samostatne zárobkovo činné osoby, ktoré využili svoje právo na voľný pohyb. Súčasťou tohto mechanizmu je, že výška poistného na sociálne zabezpečenie z vykonávanej činnosti sa líši podľa toho, v ktorom členskom štáte sa táto činnosť ako celok alebo sčasti vykonáva, alebo podľa právnych predpisov, ktoré sa na túto činnosť vzťahujú (pozri v tomto zmysle rozsudky Komisia/Nemecko, už citovaný, bod 29, a z 19. marca 2002, Hervein a i., C-393/99 a C-394/99, Zb. s. I-2829, bod 52).

21 Článok 13 nariadenia č. 1408/71, ktorým začína hlava II tohto nariadenia o určení uplatniteľných právnych predpisov, ustanovuje vo svojom odseku 1, že pokiaľ v článkoch 14c a 14f nie je ustanovené inak, osoby, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, podliehajú právnym predpisom len jedného členského štátu. Ako vyplýva najmä z piateho, ôsmeho a desiateho odôvodnenia tohto nariadenia, cieľom zásady výlučnosti uplatniteľných právnych predpisov v oblasti sociálneho zabezpečenia je odstránenie nerovností v zaobchádzaní, ktoré by vyplývali pre zamestnancov a samostatne zárobkovo činné osoby pohybujúce sa vo vnútri Spoločenstva z čiastočnej alebo celkovej kumulácie uplatniteľných právnych predpisov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. februára 2000, Komisia/Francúzsko, C-169/98, Zb. s. I-1049, bod 43). Preto v súlade s článkom 14a ods. 2 nariadenia č. 1408/71 osoba, ktorá je obvykle samostatne zárobkovo činná na území dvoch alebo viacerých členských štátov, podlieha právnym predpisom členského štátu, na území ktorého má bydlisko (pozri rozsudok z 30. januára 1997, De Jaeck, C-340/94, Zb. s. I-461, bod 11).

22 Článok 14c písm. b) nariadenia č. 1408/71 však stanovuje, že osoba, ktorá je súčasne zamestnaná na území jedného členského štátu a samostatne zárobkovo činná na území druhého členského štátu, podlieha v prípadoch uvedených v prílohe VII tohto nariadenia právnym predpisom oboch členských štátov. Táto osoba je teda prípadne povinná zaplatiť poistné podľa oboch týchto právnych predpisov (rozsudok De Jaeck, už citovaný, bod 39).

23 Takže v prípade, akým je prípad vo veci samej, keď je preukázané, že pán Piatkowski vykonáva závislú činnosť v Holandsku a zároveň samostatnú zárobkovú činnosť v Belgicku, a preto sa naň vzťahuje prípad uvedený v prílohe VII bode 1 nariadenia č. 1408/71, zo samotných ustanovení uvedeného nariadenia vyplýva, že dotknutá osoba môže mať povinnosť zaplatiť poistné upravené holandskými právnymi predpismi o sociálnom zabezpečení, aj keď platí poistné podľa belgických právnych predpisov o sociálnom zabezpečení.

24 Treba teda preskúmať, či článok 14c písm. b) nariadenia č. 1408/71 nevylučuje, aby pracovník v súvislosti s tým istým príjmom podliehal poistnému na sociálne zabezpečenie vyplývajúcim zo súčasného uplatnenia oboch dotknutých vnútroštátnych právnych predpisov.

25 V tejto súvislosti treba uviesť, ako to urobil vnútroštátny súd, že znenie článku 14c písm. b) nariadenia č. 1408/71 uplatniteľné na skutkové okolnosti vo veci samej nespresňuje na rozdiel od jeho neskoršieho znenia, či sa súčasné uplatnenie právnych predpisov každého z dotknutých členských štátov „týka iba činnosti vykonávanej na ich území".

26 Pri výklade ustanovenia práva Spoločenstva je nutné vziať do úvahy nielen jeho doslovné znenie, ale aj vzájomný kontext a ciele sledované právnou úpravou, ku ktorej ustanovenie patrí (rozsudky De Jaeck, už citovaný, bod 17, a zo 7. júna 2005, VEMW a i., C-17/03, Zb. s. I-4983, bod 41).

27 Ak by sa však ustanovenia článku 14c písm. b) nariadenia č. 1408/71 vykladali tak, že povoľujú dvojité vyberanie poistného v súvislosti s tým istým príjmom, znevýhodňovali by pracovníkov, ktorí využívajú ich právo na voľný pohyb, a boli by zjavne v rozpore s cieľom tohto nariadenia. Ako Súdny dvor rozhodol vo vzťahu k článku 14d ods. 2 tohto nariadenia, na jeho základe majú členské štáty povinnosť

nediskriminovať pracovníkov, na ktorých sa vzťahujú ustanovenia článku 14c písm. b) tohto nariadenia, vo vzťahu k pracovníkom, ktorí vykonávajú všetky ich činnosti v jednom členskom štáte (pozri v tomto zmysle rozsudok Hervein a i., už citovaný, bod 61).

28 Z týchto ustanovení teda nie výslovne ale nevyhnutne vyplýva, že v prípadoch uvedených v prílohe VII nariadenia č. 1408/71 sa na poistenú osobu vzťahujú právne predpisy členského štátu, kde vykonáva závislú činnosť vo vzťahu k tejto činnosti, a právne predpisy členského štátu, kde vykonáva samostatnú zárobkovú činnosť vo vzťahu k tejto činnosti.

29 Takže každý dotknutý členský štát môže vyberať poistné z príjmov pochádzajúcich zo závislej činnosti a z príjmov pochádzajúcich zo samostatnej zárobkovej činnosti, ktoré v žiadnom prípade nemožno vyberať dvakrát, iba z tej časti príjmov, ktorá sa dosiahla na jeho území (pozri v tomto zmysle rozsudok De Jaeck, už citovaný, bod 40).

30 Je však preukázané, že zo sporných úrokových výnosov sa neplatí poistné na sociálne zabezpečenie v Belgicku. Preto sporné holandské právne predpisy aj za predpokladu, že sa pravidlo o zákaze dvojitého vyberania poistného uvedené v predchádzajúcom bode tohto rozsudku uplatní nielen na príjmy pochádzajúce zo závislej činnosti a na príjmy pochádzajúce zo samostatnej zárobkovej činnosti, ale aj na všetky príjmy dosiahnuté osobami, na ktoré sa vzťahuje článok 14c písm. b) nariadenia č. 1408/71, v žiadnom prípade neporušujú toto pravidlo.

31 Za týchto okolností nemôže okolnosť, že toto nariadenie neobsahuje žiadne kritérium spájajúce príjmy získané v podobe úrokových výnosov s Holandskom, sama osebe brániť tomu, aby právne predpisy tohto členského štátu podriadili tieto príjmy poistnému na sociálne zabezpečenie.

32 Keďže právo Spoločenstva nezasahuje do právomoci členských štátov upraviť ich systémy sociálneho zabezpečenia (rozsudok z 13. mája 2003, Müller-Fauré a Van Riet, C-385/99, Zb. s. I-4509, bod 100), prináleží v prípade neexistencie harmonizácie na úrovni Spoločenstva právnej úprave dotknutého členského štátu, aby stanovila podmienky práva alebo povinnosti osôb poistiť sa v systéme sociálneho zabezpečenia, ako aj výšku poistného, ktoré majú zaplatiť poistenci (pozri najmä rozsudok z 8. septembra 2005, Blanckaert, C-512/03, Zb. s. I-7685, bod 49), a príjmy, ktoré sa zohľadnia pri výpočte tohto poistného (rozsudok z 26. januára 1999, Terhoeve, C-18/95, Zb. s. I-345, bod 51).

33 Záleží iba na tom, aby pri výkone tejto právomoci dotknutý členský štát dodržiaval právo Spoločenstva (pozri najmä rozsudky Terhoeve, už citovaný, bod 34, a zo 7. júla 2005, Van Pommeren-Bourgondiën, C-227/03, Zb. s. I-6101, bod 39).

34 V tejto súvislosti Súdny dvor rozhodol, že Zmluva ES nezaručuje pracovníkovi, že rozšírenie jeho činnosti na iný členský štát alebo jej presun do iného členského štátu nebude mať vplyv na oblasť sociálneho zabezpečenia. Vzhľadom na rozdiely v právnych predpisoch členských štátov o sociálnom zabezpečení môže byť podľa okolností toto rozšírenie alebo presun pre pracovníka z hľadiska sociálnej ochrany buď výhodnejšie, alebo nevýhodnejšie. Z toho vyplýva, že aj v prípade, keď je ich uplatnenie nevýhodnejšie, takéto právne predpisy sú v súlade s článkami 48 a 52 Zmluvy, ak neznevýhodňujú dotknutého pracovníka vo vzťahu k pracovníkom, ktorí vykonávajú celú ich činnosť v členskom štáte, kde sa tieto predpisy uplatňujú, alebo vo vzťahu k pracovníkom, ktorí už boli poistení, a ak nevedie jednoducho len k tomu, aby sa odvádzalo poistné, za ktoré sa neposkytne protiplnenie (pozri v tomto zmysle rozsudok Hervein a i., už citovaný, bod 51).

35 V prejednávanej veci treba najprv uviesť, že sa článok 49 ods. 1 písm. c) bod 4 WIB, podľa ktorého tvoria príjmy plynúce z pohľadávok spoločnosti so sídlom

v Holandsku súčasť príjmu, ktorý podlieha poistnému na sociálne zabezpečenie, uplatňuje rovnako na všetky osoby s týmito príjmami bez toho, aby znevýhodňovali pracovníkov, ktorí ako pán Piatkowski využili svoje právo na voľný pohyb, vo vzťahu k pracovníkom, ktorí celú ich činnosť vykonávajú v tomto členskom štáte.

36 Ďalej je preukázané, že zaplatením poistného na sociálne zabezpečenie v Holandsku vzniká dotknutej osobe právo na sociálnu ochranu v tomto členskom štáte, ktorá predstavuje doplnok k sociálnej ochrane v Belgicku, a teda sa neodviedlo poistné, za ktoré sa neposkytne plnenie.

37 Skutočne sa zdá, že iba zohľadnením sporných úrokových výnosov pri určení príjmov spolu so mzdovými zvýhodneniami predstavujúcich základ pre výpočet výšky poistného na sociálne zabezpečenie, ktoré má zaplatiť pán Piatkowski v Holandsku, mu nevzniká právo na dodatočné príspevky sociálneho zabezpečenia vo vzťahu k tým, na ktoré už má nárok v tomto členskom štáte. Táto situácia však vyplýva, ako je uvedené v bode 32 tohto rozsudku, jednak z právomoci, ktorú má členský štát pri určovaní výšky poistného poistencov, a príjmov, ktoré sa pri ich výpočte majú zohľadniť. Rozsah sociálnej ochrany a spôsob konkrétneho výpočtu poistného nie sú relevantné, ak povinnosť zaplatiť ich je vyvážená poskytnutou všeobecnou sociálnou ochranou.

38 A jednak, ak je rozsah sociálnej ochrany v prejednávanej veci nezávislý od výšky zaplateného poistného na sociálne zabezpečenie, táto situácia bytostne vyplýva zo systému sociálneho zabezpečenia založeného na zásade solidarity.

39 Za týchto okolností sa nezdá, že holandské právne predpisy sporné vo veci samej porušujú zásadu voľného pohybu osôb zaručenú článkami 48 a 52 Zmluvy.

40 Na otázku položenú vnútroštátnym súdom teda treba odpovedať tak, že článok 48 Zmluvy o voľnom pohybe pracovníkov a článok 52 Zmluvy o slobode usadiť sa, ako aj článok 14c písm. b) nariadenia č. 1408/71 sa majú vykladať v tom zmysle, že im neodporujú holandské právne predpisy zahŕňajúce do základu pre výpočet poistného na sociálne zabezpečenie úrokové výnosy, akými sú výnosy zaplatené vo veci samej spoločnosťou so sídlom v Holandsku holandskému štátnemu príslušníkovi s bydliskom v Belgicku, na ktorého sa podľa uvedeného nariadenia vzhľadom na povahu jeho profesijných činností vzťahujú právne predpisy o sociálnom zabezpečení obidvoch týchto členských štátov.

O trovách

41 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Článok 48 Zmluvy ES (zmenený, teraz článok 39 ES) o voľnom pohybe pracovníkov a článok 52 Zmluvy ES (zmenený, teraz článok 43 ES) o slobode usadiť sa, ako aj článok 14c písm. b) nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v znení zmenenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996, zmeneným a doplneným nariadením Rady (ES) č. 1606/98 z 29. júna 1998, sa majú vykladať v tom zmysle, že im neodporujú holandské právne predpisy zahŕňajúce do základu pre výpočet poistného na sociálne zabezpečenie úrokové výnosy, akými sú výnosy zaplatené vo veci samej spoločnosťou so sídlom v Holandsku holandskému štátnemu príslušníkovi s bydliskom v Belgicku, na ktorého sa podľa uvedeného nariadenia vzhľadom na povahu jeho profesijných činností vzťahujú právne predpisy o sociálnom zabezpečení obidvoch týchto členských štátov.

Podpisy